

De meesten van u zullen hierover wel voorgelicht zijn. Wanneer die aura nu volledig gelijkmatig kan zijn, dan is ze in staat daardoor harmonie van buitenaf op te nemen. Dit is een ingewikkeld proces. De zon straalt. De zon heeft meer stralingen dan u kent. Eén van die stralingen kun je vertalen als een soort astrale levenskracht. Wanneer die aura gelijkmatig is, dan is ze in staat, die kracht gelijkmatig op te nemen. Dat wil zeggen, dat je het geheel van het organisme, maar ook van kracht, die je nodig hebt voor functies, die met het stoffelijke of met het astrale in verband staan, gemakkelijker en vollediger kunt uitoefenen. Het resultaat ervan is, dat je niet alleen vrede hebt, maar dat je meer kracht vergaat. Op die kracht kom ik zo terug, hiermee kun je ook nog van alles doen.

Als u zo doodgewoon mens ment, je gaat uit van die basis, die rust dus, die u probeert te vinden, dan komt het volgende punt.

U leeft in een wereld, waarin alles benoemd wordt. Niet alleen in goed en kwaad, maar ook wat hoort en niet hoort, wat kan en niet kan, wat belachelijk is en wat niet belachelijk is, zo kun je doorgaan.

Die indelingen bestaan voor uw wereld. Voor u bestaan ze alleen zo ver, en op het ogenblik, dat u er in gelooft. Dat ze voor u waar zijn. Wat dat geheel is in feite een emotionele toestand. Wanneer u verstandelijk ingaat tegen iets, wat u innerlijk voelt als ridicuul, belachelijk, dan zult u voortdurend speuren of anderen u belachelijk vinden. Daardoor wordt de spontaniteit van uw mogelijkheden teniet gedaan. Gelijkijdig wordt de volheid van de beleving weer onevenwichtig. Ze gaat energie kosten. Ze brengt uiteindelijk een onvrede, die nog lang kan duren, want je zit je steeds af te vregen of ze je nu wel of niet belachelijk vonden.

Ingaan tegen hetgeen je in jezelf gevoelt, ook ten aanzien van die konditionering, is over het algemeen dwaas. Er zijn in je zoveel dingen, die je niet meer kunt veranderen (dat geldt voor iedereen hier. Alleen de heel jonge mensen kunnen op dat terrein misschien nog veranderen), dan is het noodzakelijk uit te gaan van de bestaande toestand. Leer echter altijd alleen voor jezelf van deze toestand uit te gaan. Wederom dus: veroordeel de wereld niet, beoordeel de wereld niet, maar oriënteer je aan de hand van je persoonlijkheidsinhoud en je mogelijkheden. Wanneer je dit doet, zul je ontdekken, dat je niet langs de lijntjes loopt van de algemeen als juist erkende zeden. Je doet een heleboel dingen, waarvan de mensen zeggen: "Nou, nou."

Je doet ook een hele hoop dingen, waarvan men zegt: "Als die zo gek is, moet hij het zelf maar weten." Voor uzelf is het juist. Het betekent, dat u juist door op deze manier te reageren, voor uzelf ook levensinteresse behoudt. Als je in konflikt komt met jezelf, dan gaat het veel moeilijker. Op die manier leef je dus ook wat beter.

Nu komt een punt, waar heel veel mensen moeite mee hebben in deze tijd: wat moet ik wel of niet eten; mag ik wel of niet roken, al die dingen.

Ik heb het gevoel, dat de aarde op het ogenblik gevuld is met een aantal mensen, die anderen zitten te vertellen, dat leven ongezond is, omdat je daar op den duur dood van gaat.

Luister goed, uw eigen lichaam heeft wel degelijk zijn eisen. Uw voeding moet aangepast zijn aan uw lichaam, aan uw werkelijke behoefte. Wanneer u meer gaat nemen vanwege een genieting, dan zult u zich daaraan ook heel vaak schuldig voelen. Doe het dan maar niet. Maak er geen wet van Meden en Perzen van, in de geest van: Ik zal nooit drinken. Zeg liever, dat je alleen zult drinken zo ver je voelt, dat je het kunt verwerken en alleen wanneer je er werkelijke een reden voor hebt. Of dat nu gezelligheid is of wat anders. Rook, maar niet overmatig, maar alleen bij gelegenheid. Hetzij dat je een spanning even wilt overwinnen, hetzij, dat het voor de gezelligheid nodig is.

Diët houden? Best. Wanneer u op lichamelijke gronden diët moet houden, dan kun je daar weinig aan doen. Het is dan wel de vraag of dat diët nu wel zo gezond is als ze zeggen. Wanneer u bijvoorbeeld te maken heeft met suikerziekte, dan zegt men: Geen alcohol. Maar er zijn bepaalde wijnen - Bordeaux o.a. - die je kunt drinken.

Daardoor wordt zelfs het suikergehalte lager en niet hoger. Het normaliseert zich dus. Zo zijn er heel veel dingen. Soms kun je alleen door een bepaalde groente te eten of een bepaald kruid te gebruiken, voor jezelf heel veel vaste regels voorkomen.

Probeer zoveel mogelijk al dergelijke vaste regels een beetje te vermijden. Ik zeg niet, dat u wel of geen vlees moogt eten, wel zout of geen zout moet gebruiken. Dat moet u zelf uitvinden. Onthoud echter één ding: Bij uw diët moet u uitgaan van die zaken, waarbij u zich na aflôop prettiger voelt. Voelt u zich van bepaalde gerechten niet prettig, al zegt iedereen, dat ze gezond zijn, vermijd ze rustig een beetje. Op die manier krijg je in je eigen levensgewoonte meer gang.

Elke mens, wie je ook neemt, heeft zijn eigen ritme. U weet het allemaal, de een werkt 's morgens beter, de ander in de namiddag. Weer een ander 's avonds of 's nachts.

+ Nooit!

- Nooit komt zelden voor. We hebben het hier niet over prestatie in sociale zin, maar in activiteiten. Wanneer u nu weet, dat u tot een bepaald type behoort, moet u niet proberen uzelf te dwingen toch zoveel mogelijk normaal te werken. Wanneer u een middagwerker bent en u zit op kantoor, kijkt u dan 's morgens alleen naar de onbelangrijke zaken, leg de belangrijke maar opzij. In de middaguren zult u beter, sneller en juist kunnen beslissen. Wanneer u huishoudelijke bezigheden hebt, kan het zijn, dat u eigenlijk een avondwerker bent. Misschien kunnen zich dan, dat ligt ook aan uw huisgenoten natuurlijk, een deel van de activiteiten na afloop van het tv-programma voltrekken. Tegen stofzuigen zal wel bezwaar zijn, maar er zijn veel andere dingen, die je overdag kunt laten liggen om ze 's avonds te doen. Probeer zoveel mogelijk je activiteiten aan te passen aan je eigen activiteiten-ritme. Daardoor ben je ook al in staat beter te functioneren.

Leven als een gewoon mens, dat is vaak een kwestie van: kan ik voldoende juist functioneren. U bent als mens natuurlijk toch wel meer dan een lichaam alleen. We hebben een denkvermogen. Een denkvermogen heeft een mate van oefening nodig. Denken is iets dat zwakker wordt naarmate je het minder doet. Probeer dus, al is het maar een oefening, bepaalde dingen te overwegen, of dat nu de problemen van de minister van binnenlandse zaken zijn of de kwestie van de werkloosheid of mijnentwege het voor of tegen van de neutronenbom, houd u zich er een mee bezig. Denk er eens over na. Probeer gewoon objektief zo goed u kunt dingen tegen elkaar af te wegen. Deze manier van denken helpt u om - wanneer u over eigen zaken denkt - reëler, sneller en juiste te denken.

Een getraind denkvermogen heeft nog veel meer mogelijkheden. Een getraind denkvermogen betekent ook een getraind herinneringsvermogen. U kent het spelltje van Kim? Kipling heeft dit in zijn boek Kim beschreven. Het is een kwestie van observatietraining, gewoon kijken naar een aantal voorwerpen gedurende een bepaalde tijd. Dan zeggen wat je gezien hebt nadat je ze niet meer kunt zien.

Kijk bijvoorbeeld naar een etalage, probeer ze in je op te namen, niet als een afzonderlijk iets. Draai je om en som voor jezelf op wat de belangrijke dingen zijn, die je er in gezien hebt. Draai terug en kijk weer. Wanneer u de krant openvouwt, moet u in plaats van eerst te gaan lezen, dat blad, die koppen in u opnemen. Even de krant omdraaien en uzelf afvragen wat die koppen ook al weer waren. Wat voor foto's stonden er ook weer?

Er zijn mensen, die zeggen, dat als je oud wordt, je geheugen achteruit gaat. Wanneer je een fiets hebt en je laat hem drie jaar achter in de schuur staan, dan moet je ook niet verwachten, dat je er ineens op kunt wegsprinten.

Wanneer je een geheugen alleen maar gebruikt om er uit te grabbelen wat er in jouw jeugd of in jouw tijd allemaal het geval was, dan zal langzamerhand die opname van feiten en daardoor de reaktiemogelijkheid afnemen.

Train je. Je hebt er niet veel tijd voor nodig. Als je het elke dag 5 minuten doet is het meer dan genoeg. Er zijn een heleboel mensen, die zeggen, dat hun ogen zo ontzettend zwak worden. Nou goed, probeer er wat aan te doen.

Zet iets neer waarvan u weet wat het ongeveer is, op bijvoorbeeld 5 meter afstand. Wel in behoorlijk licht. Nu ga je met één oog dicht met het andere proberen te kijken totdat je het zo helder mogelijk ziet.

Daarna hetzelfde met het andere oog. Daarna met twee ogen. Stel je er op in, dat je dat punt scherp wilt zien.

Wanneer je het daarna dan eens op 2 meter en dan op 10 meter zoudt zetten, dan zul je op die manier de aanpassing van je ogen aanmerkelijk vergemakkelijken.

Ook al weer: training kan ons helpen de hersenen juist te gebruiken, beter te herinneren, maar ook om onze zintuigen beter te gebruiken.

Levens als een gewoon mens wil ook zeggen, dat je de moeite moet nemen alle capaciteiten, die je hebt te trainen.

Nu we toch bezig zijn. Elke mens heeft een voorstellingsvermogen. Iets voorstellen wil zeggen: je ogen dicht doen en een beeld of voorstelling opbouwen, waarvan je precies weet wat ze is. Niet een willekeurig droombeeld, maar iets reconstrueren. Een bloem bijvoorbeeld of iets anders. Als u tijd over hebt kunt u dit ook een paar keer doen. Hierdoor train je je voorstellingsvermogen. Dat wil zeggen, dat je indirect je gedachtenkracht traint plus je wil. Want er is een zekere wilskracht nodig om zo'n beeld zo lang vast te houden, dat je alle details volledig beseft. Als je dan toch bezig bent: wanneer je iemand wilt helpen op afstand - dat komt vaak voor - dan kun je, omdat je geleerd hebt je te concentreren, omdat je redelijk logisch denkt, zeggen: "Ik ga proberen die mens te helpen, ik heb daar alle kracht voor nodig."

Het eerste wat je dan moet doen is, zorgen dat je innerlijk zo rustig mogelijk bent. Ontspan je even. Daarna bouw je een beeld op van degene, die je wilt helpen of de hulp, die je wilt verlenen en zeg dan tegen jezelf, dat je kracht uitstuurt. Stel je voor, dat die kracht uitgaat. Alleen door deze voorstelling kunt u als het ware telepatisch hele krachtstromen uitstoten. Zelfs op zeer grote afstand zal dat anderen bereiken. U bereikt ze met een vorm van levenskracht. Het is hetzelfde met telepathie. Wist u, dat u allemaal telepatisch bent of niet? Elke gewoon mens is telepatisch in meer of mindere mate. De meeste mensen zijn zich daarvan niet bewust. Willen we gebruik maken van deze capaciteit, als we willen zenden, dan moeten we precies weten aan wie. We hoeven niet te weten waar. Wel weten wie. Dus moeten we een voorstelling opbouwen. Daarna met zo korte en zo eenvoudig mogelijke woorden de boodschap overbrengen. Dus niet: "Jan kom nou hier, want ik ben ziek." Als je Jan al bereikt, dan denkt hij: "Wat heb ik daar nou. Muziek?" Dat vervalst zo gauw. Dus doodgewoon, beeld van jezelf en het woord ziek en het woord kom. Op deze manier kun je dus boodschappen overdragen. Je moet ze ook kunnen ontvangen, hetzij van een bepaalde persoon of alleen maar ontvankelijk zijn voor eventuele invloeden, die je in je nabijheid voelt, moet je je ook weer ontspannen. Het enige wat we dan doen is, dat we alles in ons op laten komen. Niet selekteren, niet vragen wat het betekent. We geven onszelf de opdracht er een aantekening van te maken. U zult zien, dat u op die manier telepatische indrukken gemakkelijk op zult nemen en dat u zich steeds meer daarvan bewust wordt.

Leven als een gewoon mens houdt ook dat in.

U zult zeggen, wat heeft dit allemaal te maken met vrede in de mens. Wanneer je meer kunt doen, wanneer je het gevoel hebt, dat je voortdurend functioneel bent, dan is dit - gezien je menselijke achtergrond - op zichzelf al het vinden van een rustpunt. Wanneer je bezig bent te zeggen, dat een ander zus of zo moet, dan komt de onvrede, dan komt het onkontroleerbare. Maar van jezelf uit kun je die vrede gemakkelijk handhaven, je kunt hem makkelijker vinden.

Ben je telepatisch gevoelig, dan heb je in de eerste plaats veel minder het gevoel geïsoleerd te zijn. Ook dit betekent weer, dat je gemakkelijker vrede vindt. Het is niet zo belangrijk bijvoorbeeld, dat je tussen de mensen bent of dat ze je erkennen, want dit kan gecompenseerd worden.

Je ontvankelijkheid voor telepatische signalen, die ook uit de geest binnenkomen, betekent ook weer een aanvulling van je belevingswereld. Hierdoor zul je vaak stoffelijke tegenslagen gemakkelijker kunnen compenseren. Je kunt je rust gemakkelijker bewaren, daardoor je energie gemiddeld hoger houden en tengevolge daarvan ook meer vrede in jezelf kennen. U ziet het, het hangt allemaal samen.

Dan is de kwestie nog van de geest. Er zijn mensen, die voortdurend bewust uit willen treden. Vaak doen ze me denken aan mensen, die geen geld hebben en toch een weekje in een luxe hotel willen logeren. Afdwingen heeft heel weinig zin. Alleen wanneer je bepaalde trainingen doormaakt, kom je als vanzelf wel tot die bewuste uittreding. Is het zo hard nodig? Is het voor u werkelijk nodig om te weten wat voor een weer het is in Madrid om uit te maken wat u hier in Arnhem zult dragen? Dat is heel vaak wat mensen doen. Ze zeggen, dat je moet uittreden om die andere wereld te leren kennen. Neen, je moet deze wereld kennen. Het zijn de kondities van deze wereld, waarmee je rekening hebt te houden. Die uittreding kan dan een ontspanning betekenen, het kan het vinden van een geestelijk evenwicht of een verrijking betekenen, maar ze is niet zonder meer noodzakelijk. Als je vrede wilt vinden moet je, dacht ik, toch wel een klein beetje rationeel te werk gaan.

Wat hebben we dan verder nog. Naast die uittredingen, sommigen van ons zullen ook op aarde wel geestelijke taken te vervullen hebben. Dan zijn die mensen heel vaak zo, dat ze zeggen, dat het geen taak is eigenlijk, maar een voorrecht. Dat is precies zoals je het bekijkt. Wanneer u een bepaalde taak voltooid hebt, dan is het niet meer nodig om er mee bezig te zijn. Dat wil zeggen, dat als het een geestelijke taak is, dat alle geestelijke impulsen die er mee samenhangen, wegvallen en dat daardoor misschien weer andere mogelijkheden of impulsen ontstaan. Wanneer je nu terug blijft hunkeren naar wat je gehad hebt krijg je onevenwichtigheid, minder kracht en minder mogelijkheid, dat je dus weer iets bereikt ook. Als je het zo'n beetje kunt overzien, dan zeg je, dat het is geweest, dat je hebt geleerd, dat je verder gaat zoals je nu bent. Je zult dan heel vaak ontdekken, dat je op een andere manier gaat functioneren. Dat je in je kontakten met medemensen, maar ook eventueel met geestelijke krachten, geheel andere beleving op gaat doen, andere ervaringen, andere mogelijkheden. Ook dat draagt er weer toe bij, dat je een mate van vrede en ook tevredenheid kent. Nu heeft een wijsgeer eens gezegd: "Tevreden zijn wil zeggen, gelukkig zijn met dat wat is en je voorbereiden om er morgen meer van te maken." Met andere woorden: tevredenheid kan nooit daadloosheid zijn. Vrede in zichzelf, hoe verleidelijk het ook is om te rusten, mag geen daadloosheid worden. Iemand die zegt, dat hij de innerlijke vrede heeft en dat hij de wereld aan zich voorbij laat gaan, die maakt dezelfde fout als iemand, die uitgeput in een sneeuwstorm zegt, dat hij even gaat rusten. Dan inslaapt en aan onze kant zegt: "Verrek, ik wist niet dat het zo koud was!" Leven betekent activiteit. Dat is iets, waaraan men wel eens voorbijgaat. Je kunt niet gewoon alles naast je neer leggen. Je kunt niet zeggen, dat je jouw deel van de wereld nu wel beleefd hebt, dat je alles hebt gedaan wat je moest doen en dat je niet meer hoeft. Zolang u leeft en vrede wilt vinden, tevredenheid wilt ervaren in de positieve zin van het woord, dan zult u ook voortdurend iets moeten doen, iets op moeten bouwen, iets zoeken, iets waar moeten maken.

Daarmee heb ik geloof ik het eerste gedeelte volledig behandeld. Ik heb nog wel meer noten op mijn zang, maar laat ik u eerst vragen of u er commentaar op hebt.

+ Hoe zit het met een kluisenaar?

- Dat ligt aan de kluisenaar. Er zijn kluisenaars, die alleen maar heilig zitten te zijn in eenzaamheid en die bereiken niets. Het enige wat ze hebben is een reeks van angstdromen, waarin ze hun heiligheid verliezen zonder het te beseffen. Een kluisenaar echter, die voortdurend bezig is, zal ook lichamelijk zichzelf bepaalde taken opleggen. Hij zal dus ook lichamelijk bezig zijn. Hij zal daarnaast ook bepaalde geestelijke oefeningen hebben en hij zal - dat is heel erg belangrijk - openstaan voor alle signalen, die hem bereiken. Hij zal dus als het ware telepatisch helper zijn en daarnaast ook de mensen, die in zijn nabijheid komen niet weggagen, maar helpen zo goed hij kan. In dat geval bereik je

heel veel. Die kluzenaar is iemand, die alleen staat omdat hij eigenlijk buiten de maatschappij wil leven. Dat wil zeggen, dat hij afstand wil doen van de konditionering van de maatschappij om ze te vervangen door zeg maar een persoonlijke konditionering, die voor hem veel juister past bij een kosmisch geheel. Zolang dat de enige reden is, is die kluzenaar erg belangrijk. Mag ik u aan één ding herinneren? Ingewijden, die vroeger in Tibet en nu nog wel in delen van de Kakorum en Nepal in de bergen wonen of de heilige mannen, die zich in India nog wel hier en daar ophouden, hebben één gewoonte. Na een paar jaar, meestal na drie jaar gaan ze voor een aantal maanden naar de mensen toe; ze leggen dan ook alle tekenen van hun heiligheid en uitverkozenheid af. Zeg maar, dat ze gewoon door de modder rollen. Ze gaan wonen in een arme buurt, ze maken alle ellende mee. Wanneer ze dat beleefd hebben, gaan ze weer terug. De goede kluzenaar is iemand, die niet vervreemd van de wereld, maar die voortdurend de kennismaking met de wereld vernieuwende, probeert schijnbaar buiten haar lotsverbondenheid staande een impuls aan de wereld te geven, waardoor ze haar eigen lot kan verbeteren.

+ Doen die dat voor zichzelf of de wereld?

- Er zijn er heel veel, die het voor de wereld doen. Er zijn er misschien nog veel meer, die het voor zichzelf doen. Er zijn heel veel mensen, die in de zin van religieuzen ook trouwens, de wereld proberen te ontvluchten. Die zeggen, dat ze met die hele wereld niets meer te maken willen hebben. De redenen, die hen daartoe brengen kun je vaak als volgt samenvatten. Ze willen niet meer zelf beslissingen treffen, ze willen een geborgenheid en een zekerheid en ze willen nog een uitverkiezing bovendien. Dat is alledrie "ik" wil. Dat maakt wel duidelijk, dat het niet goed zit. Er zijn ook mensen, die religieuzen worden om te gaan helpen. Ze willen bijvoorbeeld in ziekenhuizen werken. Als ze dat doen of iets dergelijks en daar hun leven aan geven en op dat punt ook zelf beslissingen durven nemen, dan leven ze misschien vollediger dan anderen, die een normaler leven hebben. Daarom kun je niet zeggen, dat het zus is of zo. Het hangt van de mensen zelf af.

+ Hoe weet je voor jezelf, dat je het goede soort vrede te pakken hebt?

- Wanneer u in uzelf werkelijk vrede hebt, dan ziet u altijd weer iets wat u morgen nog kunt doen, meer voor een ander dan voor jezelf. U ziet dus altijd iets wat gedaan moet worden. Als je dat ziet, dan kun je zeggen, dat je wel de goede soort vrede hebt. Als je het gevoel hebt, dat het jou goed gaat en dat de rest kan b...., dan doe je het absoluut verkeerd. Dat is een heel eenvoudige graadmeter. Ben je voortdurend met jezelf bezig, dan denk je, dat die wereld het maar uit moet zoeken. Je hebt dan niet de goede soort vrede. Heb je in jezelf de zekerheid, dat het goed is, dat je alles aankunt plus een taak in het vooruitzicht steeds weer, dan heb je de goede sfeer te pakken.

+ Vraag over het bereiken van overgeganen.

- Dat is één van de vele mogelijkheden daarin. U moet wel begrijpen, dat je die ander niet altijd kunt bereiken zoals je wilt of het antwoord zult krijgen zoals jij verwacht. Ik heb er enig bezwaar tegen. Wanneer je dergelijke contacten nl. probeert op te nemen, dan is dit heel vaak een sterk suggestief proces. Nu kun je daarbij zo ver gaan, dat je in feite zelf praat en daarbij de antwoorden in de mond legt van iemand, die niet aanwezig is om zich te verdedigen. Daar moet je dus erg voor uitkijken, dat je nooit probeert om een antwoord of een probleem af te dwingen van een dierbaar overgeganen. In dat geval zul je heel vaak ontdekken, dat je eigenlijk met jezelf bezig bent. Dan ontdek je het meestal te laat en je kun dan niet anders of je moet het weer gaan verwijten aan degenen in de sfeer, want voor jezelf wil je het niet erkennen. Dus wordt je eigen evenwicht steeds sterker verstoord, je mogelijkheid tot projectie en ontvankelijkheid wordt kleiner, je behoefte aan dat contact wordt gelijktijdig groter en voor je het weet dobber je in een waanwereld. Je moet er wel voorzichtig mee zijn. Wanneer u aangesproken wordt, geef antwoord, maar ga niet iemand aanspreken, daar anders het gevaar te groot wordt, dat u zelf het antwoord verzint, dat die antwoord om welke reden dan ook niet geven kan, wil. Ik wil niemand betuttelen, het is gewoon proberen om te zaak nuchter te zien.

Leven gewoon als mens, betekent ook begrijpen, dat er een aantal beperkingen zijn. Dat je eigen voorstellingsvermogen bepaalde trucjes uit kan halen met je. Laten we het zo zeggen.

- 4 Wat heb je er aan om dit te weten. De nieuwsgierigheid staat mij tegen.
- Dat is uw persoonlijke visie. Daar heeft u m.i. recht op. Aan de andere kant zijn er mensen, die niet alleen maar vertrekplaats en eindbestemming willen weten, maar ook welke plaatsen ze passeren als ze in de trein stappen. Neemt u het iemand kwalijk, wanneer hij in het spoorboekje kijkt? Voor je passeert. Je kunt dan ook wel zeggen, dat die trein wel omgeleid zal worden. Dat is mogelijk. Je komt dan ergens anders langs. Het hoeft niet altijd te kloppen. Ik heb er geen bezwaar tegen op zichzelf, dat je dat wilt bezien. De grote fout is, dat mensen vandaag reeds gaan leven of de voorspelde toekomst reeds waar kan zijn. Dat moet je niet doen. Dan verlies je de werkelijkheid. Omdat je daarom ook steeds bezig bent je in te stellen op zaken, die voor jou niet reëel aanwezig zijn, krijg je veel meer verstoring van evenwichtigheid en daardoor grotere onvrede. Vandaar mijn bezwaar. Alleen beperkt dus, niet zo algemeen als u het stelt.

We gaan afsluiten zo langzamerhand.

Ik heb geprobeerd om u over die gewone mens het één en ander te vertellen. Ik heb het ook tamelijk nuchter gedaan.

Toch zijn er dingen, die je niet moogt vergeten. Ergens, buiten de tijd, zijn we allemaal één geheel. De scheidslijnen, die wij zien, zijn onderscheid en niet scheiding. De grenzen, die wij zien, zijn niet echt. Ze zijn een beseftsverdeling, een werkingsverdeling, die buiten de tijd niet bestaat. Zo zijn we, dus ook met al onze factoren als we mens zijn, dus ook onze lichamelijke, deel van dat geheel. We zijn niet zo afzonderlijk. Het belangrijke is helemaal niet, dat wij nu bereiken, wat nu goed lijkt, maar dat we voortdurend beantwoorden aan datgene wat we buiten de tijd zijn. In welke wereld of sfeer u ook zult komen, wat u ook bereiken zult, dit blijft waar. Wanneer je die vrede zoekt in jezelf als een gewoon mens, dan is het altijd goed om je te realiseren, dat het gebeuren in feite onbelangrijk is, zolang het gebeuren vanuit jou maar zo juist mogelijk benaderd wordt. Voor jezelf en in kosmische zin telt minder wat je bereikt, dan datgene wat je bent. Het is belangrijker te zijn dan te bereiken. Wanneer je denkt in termen van licht en duister, zoals heel veel mensen doen, dan moet je jezelf ook steeds te beseffen als een deeltje licht. Niet omdat je geen duister bevat, maar omdat licht voor jou een erkenningsmogelijkheid betekent om vrede en harmonie te vinden. Voor jou is het vaak gelijktijdig de steun, die je nodig hebt om als een gewoon mens in een gewone wereld toch nog juist te zijn, juist te handelen en gelijktijdig innerlijk vrede te kennen.

Wat er gebeurt op aarde is zo belangrijk niet. Als je alles bekijkt op aarde met die hele mensheid, nou, laten we een heel royaal zijn, 100 miljoen jaar. Nog zo'n 100 miljoen jaar, dan is ondertussen de zon weer in een nieuwe fase gekomen en zal er geen mensheid op aarde meer kunnen bestaan. Dan zullen er andere levensvormen zijn. Dat kun je zo ongeveer uitrekenen. Als je al die miljoenen jaren, die u zo onoverzichtelijk lang toelijken, bij elkaar pakt, wat is dat dan eigenlijk wanneer we rekenen in termen van miljarden jaren. Dan is het maar een heel klein percentage. Ga je dan beseffen, dat zelfs miljarden jaren niets anders zijn dan één vonkje licht van de werkelijkheid, wat komen die paar jaren van u er in feite op aan? Wat je bent, dat is belangrijk. Wat er gebeurt is niet zo belangrijk. Als die aarde vergaat, denkt u dat het leven daarom uit is geroeid? U leeft voort en alle mensen leven voort. Alles wat leeft bestaat verder. Het zal misschien op een andere planeet moeten incarneren, met de nodige moeilijkheden desnoods, mogelijk. Het leven gaat verder. De sferen kunnen niet door een atoomexplosie worden weggevaagd. Een zon, die nova wordt blijft bestaan. Het leven, het ik gaat voort. Daarom zijn de dingen in de tijd minder belangrijk. Daarom is het ook niet zo belangrijk om naar resultaten te kijken. Je moet kijken naar poging, naar wat je bent, wat je probeert te zijn. Je moet je afvragen hoe je jezelf ervaart en daarmee vrede hebben. Dat laatste is moeilijker dan je denkt, want je zoudt altijd anders willen zijn, meer willen zijn, omdat u altijd probeert u te identificeren

met iets of iemand, die u vereert; dat kunt u niet. Ze zeggen: "De navolging van Jezus". Als ik nu kon zijn als Jezus. Dat kun je niet zijn. Je kunt misschien een goed Christen zijn, dat ligt binnen je eigen mogelijkheden. Werk met je eigen mogelijkheden, niet met datgene, wat je bij een ander ziet. Zeg niet: "Als ik nou eens Marilyn Monroe was". Nou goed u moogt zelf ook kiezen, u zoekt het maar uit. Als je geen Marilyn Monroe bent, heb je toch persoonlijke eigenschappen. Maak van die persoonlijke eigenschappen het beste. Imiteer niet een ander, want dat zul je altijd onvolkomen doen en u zult voortdurend meer in konflikt komen met datgene wat je werkelijk bent. Het is zelfs zo, dat wanneer u alleen maar uw haar blondeert, dan komt u al in strijd. Er komt dan een ogenblik, dat u zegt, dat die zwarte scheiding al weer te zien is en dat u het bij moet werken. Het is toch zo. Realiseer u dat. U kunt u vermommen zoveel u wilt, u kunt doen alsof, zoveel als u wilt, maar u kunt niet wezenlijk uzelf veranderen. Wanneer datgene wat u pretendeert te sterk afwijkt van wat u bent, zult u in steeds grotere moeilijkheden komen en daardoor innerlijk steeds minder vrede kennen.

Een mens, die op zoek is naar vrede moet in de eerste plaats zich aanvaarden. Daarnaast moet hij proberen zoveel mogelijk zichzelf te zijn. Zoveel mogelijk, want je kunt niet jezelf aan een ander opleggen zonder gelijktijdig in een konflikt te komen, die je eigen zekerheden aantasten.

+ Vraag - onverstaanbaar.

- U kunt zichzelf meer bewust worden van het wezenlijke dat in u bestaat.

Er is een verhaal, dat hoort bij de loges thuis over de welbehouden steen, u kent het allemaal. Een welbehouden steen zou willen zeggen dat je jezelf tot iets anders moet maken dan je bent. Maar wie heeft je gemaakt? De grote Bouwmeester. Als je grote Bouwmeester je gemaakt heeft en jij gaat er wat aan veranderen, weet je wat je dan zegt: "Ik weet het beter dan de grote architect." Ik weet het beter, nou dat weet je niet. Je moet proberen om de steen, die je bent - om in die termen nog verder te gaan - van alle verontreinigingen en aangroeisels te ontdoen, zodat je in haar ware gedaante past in de tempel. Dat is, dacht ik, eigenlijk het criterium van een gewoon mens zijn. Een gewoon mens zijn, wil zeggen dat wat je bent eerlijk, volledig en oprecht zijn en jezelf niet proberen te vervormen tot iets wat je niet bent. Wees jezelf zo zuiver en zo puur als je kunt. Veroordeel de wereld niet. Beoordeel de wereld alleen wanneer het nodig is in verband met actie en laat het verder achterwege.

Wees voortdurend tevreden met wat er nu bestaat, hoe moeilijk het u in het begin ook valt. Eerst wanneer u aanvaarden kunt wat er nu is, kunt u daaruit het juiste besef krijgen van wat morgen moet zijn en de kracht in uzelf kunt verzamelen het ook morgen waar te maken.

Dat is eigenlijk de manier om als een gewoon mens te leven en toch de vrede, die buiten alle tijd je deel is niet te verliezen in je besef van de tijd.

Mag ik het daarbij laten.

Dank u wel.

HET SCHONE WOORD

In het duister is bewegen, is een zoeken
is een kracht.

De zon lacht reeds de aarde tegen,
maar rond het zaad
heerst nog de nacht.

In een zoeken en een wringen
zich ontvouwend al weer door,
zoekt de plant, haast onbewust nog,
naar de zon haar eigen spoor.

In een kiemen en een spruiten
nu de zonne tegemoet,
vindt de plant voor het eerst
het leven met de wind,
de zonnegloed,
met het duister en de regen.

En erkennend wat zij is,
kan zij nu zichzelf ontplooiën.
Kan zij groeien en zo toeien
dat, wat nu de aarde is.

In het duister, half verborgen,
diep begraven in de stof,
zoekt de ziel een eigen leven,
fluistert reeds haar Schepper lof.

In het duister voelt ze stralen
van een zon, die haar nog niet bereikt.
En zo streeft ze en ontwikkelt
tot ze eindelijk bereikt het ogenblik
van het eerste lichten,
het eerst beleven van het bestaan,
waarin licht en wind en regen,
ja, de kosmos als eigen zegen,
als deel van God,
als deel van macht.
Dan wordt de ziel langs eigen wegen
deel van eeuwigheid en pracht.